

Bijbelrooster HHJO "Christenvervolging"

Dinsdag

Subthema 'De vuurgloed van de verdrukking'

Lezen: 1 Petrus 4:12-19

1 Petrus 4:12

Geliefden, houdt u niet vreemd over de hitte der verdrukking onder u, die u geschiedt tot verzoeking, alsof u iets vreemds overkwame;

Een bemoedigende boodschap voor de Kerk in de hitte (vuurgloed) van de verdrukking. Hij spreekt ze aan als 'geliefden'. Hiermee drukt Petrus niet alleen uit hoe hij zich verbonden weet met de Kerk in de verdrukking, maar we zien hier ook iets van de liefde van God! Het is immers het Woord van de Heere wat hier gesproken wordt. Petrus weet zich hiermee één met de Kerk in de verdrukking. Het is voor hem geen gebeuren wat ver van hem af staat. Integendeel, ook hij weet van het drukken van de voetstappen van zijn Meester Jezus Christus.

De woorden zijn pastoraal van toon. Niet uit de hoogte, maar in verbondenheid. De Kerk in de verdrukking moet zich niet 'vreemd houden', met andere woorden: ze moeten niet geschokt zijn wanneer ze als volgelingen van Christus verdrukt worden, alsof ze iets vreemds overkomt. Hun geloof wordt hiermee beproefd. Het gebruikte woord 'verzoeking' kan ook de betekenis hebben van beproeving of aanvechting. Elke beproeving kan tot een verzoeking worden om het geloof in Christus op te geven. Het beeld wat Petrus gebruikt is beeldspraak uit het Oude Testament, namelijk van goud dat in een smeltkroes of smeltoven zodanig verhit wordt, dat het ruwe goud gescheiden wordt. Het pure goud blijft over. Zo komt door de vuurgloed van de verdrukking de kwaliteit van het geloof aan het licht. Wat veel kostbaarder is dan goud.

Zingen: Psalm 26:2

Nadenken: Wil jij gelouterd worden in de smeltkroes?

Woensdag

Subthema 'Blijdschap in de gemeenschap aan Zijn lijden'

Lezen: 1 Petrus 1:3-12

1 Petrus 4:13

Maar gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, alzo verblijdt u; opdat gij ook in de openbaring Zijner heerlijkheid u moogt verblijden en verheugen.

Gisteren hoorde je dat de gelovigen het niet vreemd moeten vinden wanneer de vuurgloed van de verdrukking hen overkomt. Er kan van verrassing geen sprake zijn! Waarom niet? Omdat de gelovigen weten dat hun overste Leidsman het kruis heeft verdragen en de schande veracht (als niet geacht; Hebr. 12:2). Verdrukking en lijden is hier geen gevolg van de zonde, maar juist van de verbondenheid met Jezus Christus en daarom moeten ze zich verblijden. Want zo lezen we: zoals wij gemeenschap hebben aan Zijn lijden, zullen we ook gemeenschap hebben aan de openbaring van Zijn heerlijkheid. Ook dat horen we terug in Hebr. 12. Jezus Christus heeft het kruis verdragen, Hij zag op de vreugde die Hem was voorgesteld. Deze belofte geldt ook de gelovigen. Wie nu lijdt, mag straks delen in de heerlijkheid. Nee, dit lijden is geen verlossend lijden. Dat heeft Christus volbracht. Wel kan het zijn dat er geleden wordt ten voordele van de medegelovigen.

Wat staat er tegenover dit lijden? Dat is de openbaring van Zijn *doxa*, heerlijkheid. Straks zal deze heerlijkheid van Jezus Christus ten volle geopenbaard worden. Omgeven door de engelen zal Hij

terugkeren naar deze aarde. Door lijden tot heerlijkheid, dat is de boodschap van dit vers. Deze heerlijkheid staat uit. Naar deze heerlijkheid zien we uit! Maar blij vooruitzicht dat mij streelt. Er kan slechts in verwondering en aanbidding over gestameld worden, maar dit is het houvast. Hoe diep de vuurgloed van de verdrukking ook zal zijn: Hij komt en ik zal me in Zijn heerlijkheid verblijden en verheugen.

Zingen: Psalm 17:8

Gebed: 'Mijn gebeden worden getekend door verlangen naar Christus' openbaring.'

Donderdag

Subthema: 'Gesmaad om de Naam van Christus'

Lezen: Hebreëen 12:1-3

1 Petrus 4:14

Indien gij gesmaad wordt om den Naam van Christus, zo zijt gij zalig; want de Geest der heerlijkheid, en de Geest van God rust op u. Wat hen aangaat, Hij wordt wel gelasterd, maar wat u aangaat, Hij wordt verheerlijkt.

Indien of als... Zo begint dit vers. Met andere woorden: alleen als jij gesmaad wordt om de Naam van Christus, word je zalig. Wie deelheeft aan het lijden van Jezus Christus, die zal ook gesmaad worden. Wie om zich heen kijkt weet dat er veel gelasterd kan worden. Ook jongeren kunnen elkaar veel pijn doen. Je moet wel beseffen dat het (geluk)zalig zijn verbonden wordt met het gesmaad worden om de Naam van Christus. Dat is het fundament. Waar je gesmaad of gelasterd wordt omdat je andere keuzes maakt, omwille van de Naam van Christus, daarvan zegt de apostel: 'zo zijt gij zalig'. Ken je het gebruikte woord *makarios*, wat gelukzalig betekent? Het allerhoogste geluk! Petrus schrijft erover: de Geest van de heerlijkheid en de Geest van God, die rust op hen die zich gesmaad en gelasterd weten omwille van de Naam van Christus. Een beeld uit het Oude Testament. Denk aan de tabernakel. Waar de wolkkolom op rustte, de aanwezigheid van God. In het vorige vers las je dat deze heerlijkheid straks ten volle werkelijkheid zal worden. Iets van deze heerlijkheid rust op hen die zich gesmaad weten. In de wereld hebben ze verdrukking, omdat ze van deze wereld niet zijn. Ze weten zich vreemdeling, maar wel verwachende vreemdelingen. Geen doelloze zwervers! Integendeel, onze verwachting is van Hem. Het ongeloof lastert Hem, maar zo niet het geloof. Door ons wordt Hij verheerlijkt.

Zingen: Psalm 69: 3 en 14

Stelling: Gesmaad worden is tegelijkertijd iets proeven van de zaligheid.

Vrijdag

Subthema 'Een indringend appèl'

Lezen: 1 Petrus 2:11-18

1 Petrus 4:15

Doch dat niemand van u lijde als een doodslager, of dief, of kwaaddoener, of als een, die zich met eens anders doen bemoeit;

Neem de woorden van het vorige vers nog eens in gedachten: 'Indien gij gesmaad wordt om den Naam van Christus, zo zijt gij zalig; want de Geest der heerlijkheid, en de Geest van God rust op u. Wat hen aangaat, Hij wordt wel gelasterd, maar wat u aangaat, Hij wordt verheerlijkt.' Het begint met 'indien

of als'. Met andere woorden er kan alleen sprake zijn van zalig zijn, als ons lijden is omwille van de Naam van Christus. Er wordt geleden als christen. Het kan niet zo zijn dat er sprake is van zalig zijn als we lijden als een moordenaar, dief of kwaaddoener. Dan is ons lijden terecht. Het kan toch niet zo zijn dat je als gelovige lijdt omwille van je gedrag. Hiermee doe je de Naam van Christus tekort, ja dan smaadt en laster je Zijn Naam.

Een aangrijpend appèl dat hier door Petrus geschreven wordt. Het houdt onze levenswandel voor de spiegel van het Woord. Zeker hier is sprake van openbare zonden, maar betrek jouw verborgen er ook maar bij. Met andere woorden: breng ze in de binnenkamer *coram Deo*, voor het aangezicht van God. Is mijn lijden omwille van de Naam van Christus, of gaat het ten diepste toch om de eer van mijn naam?

Zingen: Psalm 72:11

Ter overdenking: Wat heeft dit appèl van Petrus mij te zeggen?

Zaterdag

Subthema 'geen reden tot schaamte'

Lezen: 2 Timotheüs 1:6-14

1 Petrus 4:16

Maar indien iemand lijdt als een Christen, die schame zich niet, maar verheerlijke God in dezen dele.

Wie lijdt zoals Petrus dat beschrijft in het vorige vers, namelijk als een moordenaar, dief of kwaaddoener, die heeft alle reden om zich te schamen! Zijn gedrag doet de Naam van Christus schande aan. Maar dat geldt niet voor de gelovigen die lijden als een christen. Uit de Schrift weten we dat aanduiding *christen* voor het eerst gebruikt werd te Antiochië. Weet je wat die naam betekent? Het is een samengesteld woord: uit de eigennaam *Christus* en het achtervoegsel *-ianos*, behorend bij. Proef je het? Je hoort bij Christus! Je bent het eigendom van Christus. Je bent een volgeling van Christus. Geen goedkope woorden. Er is sprake – zoals we in deze perikoop zien – van lijden, verdrukking en vervolging als christen. Je ziet dat in de Kerk op deze aarde. Wie zich aan Hem en met Hem verbonden weet, die moet lijden. Maar de gelovigen hoeven zich hiervoor niet te schamen, want je lijdt als een christen, als het eigendom van Jezus Christus. Wie voor Hem uitkomt, waar ter wereld ook, die zal nooit beschaamd uitkomen. Er moet dan ook geen sprake zijn van schaamte, maar juist van verheerlijken van God. Dat wordt gedaan door standvastig te blijven.

Zingen: Psalm 25:4

Stelling: Mijn naam is *christianos*.

Zondag

Subthema 'Het oordeel begint bij het huis van God'

Lezen: 1 Petrus 3:8-12

1 Petrus 4:17

Want het is de tijd, dat het oordeel beginne van het huis Gods; en indien het eerst van ons begint, welk zal het einde zijn dergenen, die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn?

Ook dit vers staat niet op zichzelf, het is verbonden met het vorige 16^e vers en het vormt als het ware met de volgende verzen 18 en 19 een climax. Het lijden van de gelovigen maakt deel uit van het oordeel. Het is nog niet voltooid. Integendeel, dit lijden is het begin van het oordeel. Wat bedoelt

Petrus met deze woorden? Dan moet je de hele perikoop in gedachten houden. Er is door hem geschreven over de vuurgloed van de verdrukking. Het zuivere goud wordt door deze verdrukking gelouterd. Met andere woorden: de tijd van het oordeel is de tijd van de loutering of de tijd van de zuivering. De Kerk wordt door lijden beproefd. Misschien zeg jij nu, dat er in ons land nog weinig sprake is van deze zuivering. De Kerk buiten ons land weet wel van het lijden. Dat zal maar de vraag zijn. Zeker onze zuivering is anders van karakter, maar daarmee niet minder zuiverend! Denk aan het materialisme, het horizontale denken, de wereldgelijkvormigheid. Zo worden wij beproefd of gezuiverd. Ook onze gemeente, ons gezin, als het huis van God. Beseffen we nu wat Petrus aan het einde van vers 17 vraagt? De vraag is retorisch. Als de gelovigen het onder dit oordeel nu al zo moeilijk hebben, hoe zal het hen dan wel niet vergaan, die ongehoorzaam zijn? Wat zal hun einde zijn?

Zingen: Psalm 139:1

Vraag: Wat zal jouw einde zijn?

Maandag

Subthema 'Onze toekomst'

Lezen: Mattheüs 7:13-23

1 Petrus 4:18-19

En indien de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, waar zal de goddeloze en zondaar verschijnen? Zo dan ook die lijden naar den wil van God, dat zij hun zielen Hem, als den getrouwen Schepper, bevelen met weldoen.

Boven dit gedeelte heb ik als thema geschreven 'Onze toekomst'. We spreken over de twee wegen, die worden hier duidelijk aangewezen. De weg van de rechtvaardige en de weg van de goddeloze en de zondaar. Wie leeft in geloofsverbondenheid met de Heere, die zal door veel strijd en lijden ingaan in de beloofde heerlijkheid. Daar tegenover tekent het Woord ons de goddeloze en de zondaar. Dat is iemand die het Evangelie ongehoorzaam is en blijft.

Indien de rechtvaardige nauwelijks – met moeite of ternauwernood – zalig wordt! Wat betekenen deze woorden? Wordt hier de twijfel bepalend? Nee! De apostel beschrijft hier de diepe pelgrimsweg van de gelovigen. Het zalig worden ziet op de aanstaande heerlijkheid en die wordt 'nauwelijks, dus met moeite' bereikt. De weg van de pelgrim is de smalle weg, die door Jezus getekend wordt in de bekende gelijkenis van de twee wegen. Lijden vormt een ernstige beproeving van het geloof. Daarom kan een gelovige nooit in zichzelf roemen, maar in de Heere alleen, de getrouwe Schepper. Aan Hem mag de lijdende christen en pelgrim zich overgeven. Dat wordt tot uitdrukking gebracht met het woord 'bevelen', jezelf overgeven of toevertrouwen. Hij is getrouw en Hij blijft getrouw.

Maar wie in de zonde blijft leven? Die moet de toekomst vrezen. God zal hen oordelen en hoe zullen ze verschijnen voor Hem als Hij Zich als Rechter openbaart?

Zingen: Psalm 1:4

Gebed: Leg ik mijn hele leven in geloofsovergave in de handen van mijn Schepper?